

Dosarul nr. 2ra-1151/22
2-20084388-01-2ra-24082022

Prima instanță: (Judecătoria Cahul, sediul Central) I. Cotea
Instanța de apel: (Curtea de Apel Cahul) G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă

Î N C H E I E R E

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Gradescova Elena,
reprezentată de avocatul Todorov Maxim,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gradescova Elena
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Taraclia-Gaz”, intervenient accesoriu
Covaliji Feodor cu privire la anularea ordinelor, încasarea salariului, repararea
prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 26 mai 2022,

c o n s t a t ă :

La 21 iulie 2020, Gradescova Elena a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Taraclia-Gaz”, intervenient accesoriu Covaliji Feodor cu privire la
anularea ordinelor, încasarea salariului, repararea prejudiciului moral și
compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Gradescova Elena a menționat că a participat în calitate
de reclamantă pe cauza civilă înaintată împotriva SRL ”Taraclia-Gaz” cu privire la
anularea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare.

Ședințele de judecată pe cauza respectivă au avut loc la 03 iunie, 05 iunie și
11 iunie 2020.

În rezultat, prin ordinul SRL ”Taraclia-Gaz” nr. 70-P din 04 iunie 2020, a fost
redușă ziua de 03 iunie 2020 cu 3 ore, prin ordinul nr. 71-P din 05 iunie 2020, a
fost redușă ziua de 05 iunie 2020 cu 3 ore, iar prin ordinul nr. 72-P din 11 iunie
2020, a fost redușă ziua de 11 iunie 2020 cu 2 ore.

Reclamanta a reiterat că prin emiterea ordinelor respective, a fost diminuat și
salariu pentru luna iunie cu 8 ore.

GrDESCOVA Elena a solicitat anularea ordinelor SRL "Taraclia-Gaz" nr. 70-P din 04 iunie 2020, nr. 71-P din 05 iunie 2020 și nr. 72-P din 11 iunie 2020, încasarea salariului pentru 8 ore de muncă diminuate ilegal din timpul orelor de muncă, încasarea sumei de 7 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central din 22 decembrie 2020, s-a admis acțiunea depusă de GrDESCOVA Elena.

S-au anulat ordinele SRL "Taraclia-Gaz" nr. 70-P din 04 iunie 2020, nr. 71-P din 05 iunie 2020 și nr. 72-P din 11 iunie 2020.

S-a încasat de la SRL "Taraclia-Gaz" în beneficiul Elenei GrDESCOVA suma de 1 058,94 de lei cu titlu de salariu pentru 8 ore de muncă diminuate ilegal.

S-a încasat de la SRL "Taraclia-Gaz" în beneficiul Elenei GrDESCOVA suma de 7 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

S-a încasat de la SRL "Taraclia-Gaz" în beneficiul statului suma de 241,78 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 26 mai 2022, s-a admis apelul declarat de SRL "Taraclia-Gaz", s-a casat hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central din 22 decembrie 2020 în partea încasării prejudiciului moral și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de GrDESCOVA Elena împotriva SRL "Taraclia-Gaz" cu privire repararea prejudiciului moral.

În rest, hotărârea Judecătorei Cahul, sediul Central din 22 decembrie 2020 a fost menținută.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că, prin cererile din 03 iunie 2020, 05 iunie 2020 și 11 iunie 2020, GrDESCOVA Elena a informat administrația SRL „Taraclia-Gaz” despre intenția de a participa la examinarea litigiului intentat împotriva SRL „Taraclia-Gaz” cu privire la anularea ordinului nr. 15-S din 29 aprilie 2020 privind aplicarea sancțiunilor disciplinare sub formă de avertisment și repararea prejudiciului moral.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că prin ordinul nr. 70-P din 04 iunie 2020, SRL „Taraclia-Gaz” a dispus reducerea zilei de muncă de 03 iunie 2020 cu 3 ore, prin ordinul nr. 71-P din 05 iunie 2020, a fost redusă ziua de 05 iunie 2020 cu 3 ore, iar prin ordinul nr. 72-P din 11 iunie 2020, a fost redusă ziua de 11 iunie 2020 cu 2 ore.

La caz, instanța de apel a considerat justă poziția instanței de fond privind admiterea acțiunii înaintate de GrDESCOVA Elena privind anularea ordinelor nr. 70-P din 04 iunie 2020, nr. 71-P din 05 iunie 2020 și nr. 72-P din 11 iunie 2020, cu încasarea de la SRL „Taraclia-Gaz” în beneficiul reclamantei a salariului pentru 8 ore de muncă diminuate ilegal din timpul de muncă în mărime de 1 058,94 de lei, însă eronat a dispus încasarea prejudiciului moral cauzat prin privarea de dreptul la muncă.

Astfel, instanța de apel a specificat că obligația de reparare a prejudiciului poate să survină în cazurile neexecutării obligației de muncă, a executării defectuoase sau întârzierii executării acesteia, dacă în rezultatul acestora uneia dintre părțile contractante i-au fost cauzate prejudiciile respective, însă în speță,

reclamanta nu a probat legătură causală între faptă și prejudiciu, motiv pentru care solicitarea privind încasarea prejudiciului moral urmează a fi respinsă.

La 06 iulie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Gradescova Elena, reprezentată de avocatul Todorov Maxim a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului, a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel în partea în care s-a respins pretenția privind încasarea prejudiciului moral.

Recurenta Gradescova Elena a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea care a fost respins capătul de cerere privind încasarea prejudiciului moral, cu menținerea în această parte a hotărârii instanței de fond.

La 24 august 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SRL „Taraclia-Gaz” și Covaliji Feodor la data de 29 august 2022, conform avizelor de recepție (f. d. 219-220 Vol. II).

La 03 octombrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Taraclia-Gaz” a depus referință la recursul declarat de Gradescova Elena, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Cahul a emis dispozitivul deciziei la 26 mai 2022.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 06 iulie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Gradescova Elena, reprezentată de avocatul Todorov Maxim, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Gradescova Elena, reprezentată de avocatul Todorov Maxim.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh